

Min livs healings rejse til John of God i Brasilien af Lene & Lone

Lene Rantzau, 45 år, Storvorde (tarmcancer marts 2012 og svulst i bækken jan. 2013)

Jeg fik i januar 2013 besked af lægerne, at jeg havde vand i lungerne, en tumor på 15x15x25 cm i mit bækken, og de kunne dræne vandet fra lungerne og opererer svulsten ud, og så kunne de give mig livsforlængende kemo, men at jeg ikke kunne blive rask. Jeg fulgte denne behandling, med da jeg havde fået 4 gange kemo, besluttede jeg at finde andre veje. Jeg spurgte hvor langt jeg havde igen, men de ville ikke sætte tid på. Jeg spurgte om vi talte om uger, måneder eller år. Til det svarede hun – hvad skal du nå? Jeg skal lave en tale til min søns konfirmation (skal konfirmeres foråret 2015) – hun svarede, at jeg skulle gå hjem og få den skrevet nu.

Efter chokket, gav jeg mig til at undersøge alverdens alternative behandlinger. Læste og læste, og efter et stykke tid (jeg nåede at få 4 kemobehandlinger i 2. omgang) besluttede jeg mig for, at lægerne ville tage fejl i deres antagelser, og at de ikke skulle bestemme hvorvidt jeg skulle leve eller dø.

I al min søgen, stødte jeg bl.a. på healingsrejse til John of God i Brasilien. Jeg havde talt med Karin Lykke Jensen (læge og alternativ behandler) som havde været i Brasilien flere gange, og nu var certificeret guide. Hun havde vakt min interesse omkring denne tur. Hvis du havde nævnt ordet healing for 2 år siden, havde jeg trukket på smilebåndet – men det gør jeg absolut ikke længere.

Mine tanker kredsede omkring denne tur, og tiden nærmede sig, hvor vi skulle tilmelde os. For mig var det også et økonomisk spørgsmål (da man ikke kommer langt på sygedagpenge). Men min mand bakkede mig op (det har han i øvrigt gjort i alle mine valg af alternativ behandling). Så jeg besluttede mig for at tilmelde mig turen hos Karin. Det skal her nævnes, at din healing begynder i det øjeblik, at du har bestilt rejsen.

Her lidt baggrund om John of God (forkortet i artiklen som JOG).

Siden 1965 har Joao teixeira da Faria – som han blev døbt, hjulpet syge mennesker. Født ind i en fattig brasiliansk familie, stod hans stjerne ikke umiddelbart til, at han skulle blive kendt over hele planeten for sine healende kræfter. Men Joao har viet sit liv til at hjælpe de tusindvis af mennesker, der hvert år opsøger hans casa i tillid til, at de kan få hjælp.

Jeg tænkte, at idet så mange tusinde mennesker fra hele verden, rejser ud for at møde ham, og at han ikke tager penge for det (der er rigtig mange plattenslagere der spinder guld på folks sygdomme), må han virkelig være i besiddelse af evner de færreste har.

Nu vil jeg fortælle hvordan jeg har oplevet mine 14 dage. Artiklen i bladet er en forkortet udgave, hvor jeg her vil have flere detaljer og beskrivelser med.

Mandag den 19. august meget tidlig morgen, tog jeg ud i Aalborg lufthavn, hvor jeg mødte den lille gruppe der også havde valgt at tage derover med vores guide Karin Lykke Jensen.

Jeg skulle ud på min livs rejse, og jeg glædede mig vanvittigt, men vidste ikke helt til hvad.

Efter at have rejst 26 timer, ankom jeg endelig til destinationen i Abadiania vores Pousada (det er deres ord for hotel) Amazone. Jeg sov længe, og brugte tirsdagen til at se området, og Karin viste os rundt på casaen (det spirituelle center hvor det hele foregår), samt de få butikker med krystaller og hvidt tøj samt en enkel købmand hvor vi kunne proviantere.

Tirsdag aften, efter aftensmaden, begyndte jeg at have fokus på hvad mine tre ønsker skulle være. Jeg skulle skrive det på engelsk, og så vil det blive oversat til portugisisk af en mand fra casaen onsdag morgen. Jeg måtte have 3 spørgsmål/ønsker med. Mit primære ønske er selvfølgelig at min kræft aldrig aldrig aldrig nogen sinde vender tilbage.

John of God er at finde på casaen 3 dage om ugen (onsdag, torsdag og fredag). Så jeg stod tidligt op onsdag morgen, for at få en god siddeplads (langt fra alle får en siddeplads, da der kommer ca. 1000 mennesker hver dag).

Allerede efter en time, så jeg JOG komme ind i lokalet og overværede med egne øjne, hvorledes han fysisk opererede folk. Jeg havde læst og set på DVD (Healing -kan købes i Phønix) at han opererede folk, men at se med egne øjne, hvordan han uden bedøvelse skar i maven på en mand med en skalpel, satte sit finger ind og drejede rundt, og derefter syede hullet sammen, gjorde et så stort indtryk og er vanskeligt at beskrive. Jeg så han tog en kniv og skræbde på en kvindes øjne, igen uden bedøvelse eller smerte og endelig så jeg ham stikke en tang langt op i næsen på en mand, mens han drejede den rundt, og tog den ud igen. Jeg så han lagde sin hånd på panden og skulderen af folk, hvorefter de gik i koma/narkose og blev kørt ind i andet lokale.

Senere blev det min tur (sammen med 250 andre) til at stå i kø med mine ønsker, som tidligere var blevet oversat fra engelsk til portugisisk – JOG kan kun tale portugisisk. Jeg gik langsomt frem i køen, og da jeg stod foran ham varede det et splitsekund, hvor han sagde "operation at 2 o'clock", samtidig med at han scanner mig. Det betød jeg skulle komme tilbage kl. 14 og få en spirituel operation. Lettere omtumlet og forvirret gik jeg ud og talte med Karin, som kunne forklare lidt bedre, hvad det betød. Nu begynder det for alvor at gå op for mig, hvilke kræfter og energier vi har med at gøre.

Der er en masse entiteter, der arbejder igennem JOG, som "kun" er et medie. Entiteter er de mange healende ånder der er på John of God center Casa de Dom Inacio. Alle entiteterne er kendt som personer, der tidligere har haft jordiske liv og særlige evner inden for healing og lægekunst.

Jeg begynder at forstå, at det er andre personer der "opererer" igennem JOG's krop. Jeg så hvordan han skiftede karakter, alt efter hvilken person, der er "gået ned i ham".

Nogen fik af vide, at de skulle have en spirituel operation (ligesom mig), andre skulle tage krystalbade, nogle skulle have massage, nogle fik besked på at gå til vandfaldet og nogle skulle sidde i current. Det kommer helt an på hvad de fejler, eller beder om hjælp til.

At sidde i current vil sige at sidde i et rum på casaen (samme rum hvor JOG sidder), hvor entiteter, medier og de mediterende skaber en fælles healende energi, som arbejder ind i den enkeltes problem. Usynlige operationer kan også foregå spontant i dette rum. Man tilbringer almindeligvis megen tid i current, der er en væsentlig del af healingsprocessen. Man er med til at hæve energien i rummet, når man mediterer, men får samtidig healing, mens man sidder der.

At tage krystalbade er også en måde, at få den gode energi til at gennemstrømme dig.

Man ligger på en seng/briks, hvor der henover er et apparat bestående af 7 bjergkrystaller, som er slebet på en helt bestemt måde. Der er 1 krystal for hvert chakra. Der er 7 forskellige farver lys, og de placeres således, at der er en bjergkrystal over hvert af de 7 chakraer. Du får et lille klæde over øjnene, og der spilles stille og roligt musik. En enkelt tid er 20 min og en dobbelt er 40 min. Jeg valgte ofte en dobbelttid, da jeg fandt det mest behageligt. Aller første gang jeg fik et krystalbad (det var hjemme hos Karin, der har købt et med hjem fra Brasilien), mærkede jeg overhovedet ingen ting, og var meget skuffet. I Brasilien var det 3. gang jeg skulle prøve, og jeg skal da lige love for, at jeg kunne mærke, hvordan det summede i hele kroppen. Jeg kunne mærke energien gå fra hænderne og gennem hele kroppen og ned i tæerne. En fantastisk dejlig fornemmelse. Ingen tvivl om, at jeg ikke længere har energi-blokeringer i kroppen.

En usynlig operation er en direkte energetisk indgriben fra Inacius og de andre entiteter på casaen. Den foregår uden redskaber eller gennembrud af huden – blot med healende energier. Ofte vil begrundelsen for at få en usynlig operation være et fysisk problem, men entiteterne arbejder altid i årsagen til problemet. Den kan findes i det fysiske, psykiske og/eller de spirituelle lag i mennesket.

Efter min operation, skulle jeg opholde mig 24 timer på værelset. Jeg måtte ikke tale, høre musik, læse eller lave anden aktivitet. Jeg fik bragt maden af Karin, og måtte kun rejse mig for at gå på toilettet. Der havde jeg virkelig tid til at tænke over livet og have 100 % fokus på min helbredelse. Da jeg torsdag eftermiddag måtte "komme ud", gik jeg ned på casaen, og satte mig et skyggefuldt sted, med den dejligste udsigt. Nogle af de andre kom over og talte med mig, og spurgte ind til min sygdom. Jeg sad stille og fortalte, og der trillede nogle tårer ned af kinderne. Tror jeg har mange uforløste tårer tilbage.

Fredag morgen var jeg igen klar til at møde JOG - nu med 3 nye ønsker. Jeg bad bl.a. om hjælp til at slippe min angst for, at kræften vender tilbage. Da jeg stod i køen et lille stykke fra JOG, blev jeg fuldstændig overvældet af følelser, og kunne ikke holde tårerne tilbage. Tårerne trillede bare ned af mine kinder, og jeg kan ikke forklare hvorfor. Det var jo ikke første gang, jeg mødte ham, og jeg havde ikke ondt.

Da jeg stod foran ham, smilede han blidt, rakte sin hånd frem som jeg tog, han rystede på hovedet, og sagde "fortsæt med dine positive tanker, du gør det så godt.... Hjælpe dig, så du ikke bliver syge igen... krystaller... Jeg hikser lidt og siger, jeg forstår ikke helt hvad du siger. Oversætteren Ricardo (et helt fantastisk menneske) bad mig komme hen til ham bagefter, så ville han forklare mig det.

Karin stod på den anden side af mig, og hun var også meget berørt af situationen og stod også og græd. Det er meget vanskeligt at beskrive de følelser der udspillede sig, men kan kun sige, at det er noget af det største, jeg har oplevet, og følelsen af at være fuldstændig rask var til stede.

Jeg gik ud og fik den velsignede suppe, og forsøgte at få hold på mine følelser. Jeg satte mig et sted for mig selv, og kiggede ud over de fantastiske brasilianske vidder, mens jeg sad og forsøgte at forstå, det jeg netop havde oplevet. Jeg gik tilbage, og fandt Ricardo, som tog mig med ind i et lille rum, hvor han gentog hvad JOG havde sagt. Derudover fortalte han mig, at entiteterne havde givet mig tilladelse til at købe nogle krystaller. Jeg havde ikke hørt om disse før. Der er en male og en female. De er hentet op fra 150 meter under havets overflade. De har en fantastisk kraftig energi, og har yderligere fået energi fra entiteterne og den vil aldrig forsvinde. De er helt personlige. Det er kun mig der må bruge dem, se dem og røre ved dem. Jeg blev lidt skræmt ved tanken, men følte mig samtidig vanvittig taknemmelig for at få denne mulighed. Han sagde, jeg kunne tænke lidt over det.

Jeg fortalte de andre om min oplevelse, og de lyttede begejstret og var rigtig glad på mine vegne. Om aftenen (på grund af tidsforskellen) ringede jeg hjem til min mand, og forsøgte at fortælle ham om min fantastiske dag. Ved ikke om han helt forstod hvad jeg fortalte – men han sagde: ”selvfølgelig skal du da købe de krystaller, nu går vi hele vejen”. Det vidste jeg jo godt, at han ville sige – han er helt fantastisk.

Nu havde jeg så ”fri” i 4 dage. Men hold da op hvor jeg blev fyldt op med livsenergi, ro, styrke, tro, håb og kærlighed. Jeg opholdt mig i mange timer på casaen. Der var en fantastisk ro. Nogle gange havde jeg en bog med og sad ude i haven og læste. Andre gange satte jeg mig indenfor for at meditere. Jeg havde også billede med af venner og familie, som jeg satte i trekanten. Der var 3 træ-trekanter hængt op forskellige steder på casaen. Når man sætter et billed i trekanten, og beder om hjælp til personen på billedet, vil de får hjælp af entiteterne i op til et helt år efter. Der var rigtig mange billeder i trekanterne, og jeg så rigtig mange menneske gå der op og bede for deres kære.

Vi havde også fået tilladelse til at gå til det hellige vandfald. Det var en helt særlig oplevelse at gå derned. Jeg nåede at gå derned 6 gange, og alle gange var lige fantastisk. Man går ned af en lille grusvej. Når man kommer til et bestemt punkt, må man ikke tale sammen længere. Der skal være helt ro. Mænd og kvinder skal gå adskilt det sidste stykke ned til vandfaldet. Der var 3 broer man skulle passerer. En for fortiden, en for nutiden og en for fremtiden. Det var helt særligt at gå over dem. Jeg tænkte på de ting jeg gerne vil lægge bag mig, forholdt mig til nutiden, tog det gode, og forlod det dårlige, og bad om en fremtid uden sygdom. Nu stod jeg så foran vandfaldet (der var ikke tale om et voldsomt vandfald, men det havde dog en vis styrke, og så var det koldt). Jeg foldede mine hænder og fremsagde mit ønske, hvorefter jeg flyttede kroppen ind under

vandfaldet. Det gjorde jeg 3 gange, inden jeg gik op igen. Jeg var blevet fortalt, at der var nogle

helt specielle store blå sommerfugle i området ved vandfaldet.

Jeg havde været der 3 gange uden at se nogen. Endelig så jeg en af dem, der fløj rundt omkring. Men den 5. gang jeg gik derned, var der pludselig en sommerfugl, der satte sig på min fod (sandsynligvis for at suge det kolde vand der var på mine fødder), men jeg tillagde det en helt speciel betydning. Det gjorde jeg i øvrigt med mange ting under mit ophold.

Jeg brugte også fridagene til at tage krystal bade. Det var også helt fantastisk dejligt.

Da jeg kom ned på casaen onsdag morgen, gik jeg straks hen for at finde Ricardo, og fortælle, at jeg meget gerne ville købe krystallerne. Få timer efter står jeg igen i køen ind til JOG, og da jeg kommer op til ham, rækker han mig krystallerne, (som er i nogle blå poser), og siger at jeg skal sætte mig ned og meditere med det samme samt komme tilbage kl. 2 og sidde i current. Det var helt anderledes at meditere denne gang. Jeg kunne mærke energien strømme fra krystallerne ud i mine hænder og rundt i hele kroppen. Jeg så et meget hvidt lys gennemstrømme mig, så billeder jeg ikke havde set før osv. Helt fantastisk. Denne gang sad jeg kun i 3 timer og 3 kvarter, slet ikke så hårdt som sidste gang.

Torsdag valgte jeg også at sidde i current, fremme energien i rummet samt modtage healing. Fantastisk. Fredag var sidste dag, jeg kunne møde JOG, og dermed stille mine sidste spørgsmål/ønsker. Jeg ville gerne vide, hvad mit næste skridt skulle være i min healingsproces. Han kiggede på mig og sagde: "entiteterne vil velsigne dig, og du skal komme tilbage en gang i fremtiden". Jeg gik lettet ud derfra. Følte mig tryk. I og med jeg skal komme tilbage en gang i fremtiden – må det jo betyde at jeg også er i live i fremtiden (lægerne vil tage fejl) – ja man tolker på alt. Men jeg er ikke i tvivl om, at jeg skal tilbage på et tidspunkt, og sige tak for alt hvad jeg har fået, og det er en fantastisk følelse at vide at jeg skal tilbage til dette fantastiske sted.

Jeg har virkelig oplevet, at der er mere mellem himmel og jord. Jeg må også sige, at det at rejse til Abadiania og tro, at så er man bare rask med et snuptag, ikke er tilfældet. Jeg er ikke i tvivl om, at du kan få lige så meget hjælp til healing, som du ønsker, men det kræver et stykke arbejde fra dig selv. Du skal tro på det og ville det, og selv arbejde med. Jeg talte med en række mennesker derover, som enten selv har oplevet mirakler, eller pårørende som er blevet hjulpet. Jeg er også helt overbevist om, at healingen kun lige er begyndt, og fortsætter længe endnu.

Jeg vil også gerne sige en stor tak til Karin Lykke Jensen, som var en fantastisk guide at have med. Hun er 100 % nærværende, hun har medfølelse og så har hun bare en evne til at ville hjælpe

andre, som ikke mange besidder. Jeg kan kun anbefale andre at tage en tur derover sammen med hende eller selv. Karin kan kontaktes på karin.jensen@klarupnet.dk

Nu vil jeg slutte min beretning. Håber det har givet mening for dig at læse dette. Det har været dejligt at skrive denne artikel, jeg oplevede lige hele rejsen igen. Jeg er fyldt med taknemmelighed over at have fået muligheden for at tage derover. Og jeg er yderst ydmyg over de healende kræfter, der er i spil. Nu vil jeg sætte mig til rette med mine krystaller og meditere.

De kærligste hilsner fra Lene - rantzau@pc.dk

Mit livs rejse til Brasilien af Lone Flou

Ja overskriften er go nok – for sådan føles det – både da jeg besluttede at rejse til Brasilien, men så sandelig også efter jeg kom hjem.

Rejsemålet i Brasilien var Abadiania for at besøge John of God (forkortet efterfølgende som JOG).

Personligt blev jeg diagnosticeret med brystkræft september 2011 og har modtaget alt konventionel behandling. Udover det, har jeg gjort rigtig mange ting både på kostsiden men også søgt løsninger indenfor det alternative. Så i januar, da jeg hørte om JOG, vidste jeg bare, at der skulle jeg ned.

August 2013 stod jeg så i lufthavnen, hvor vi var 7 forventningsfulde danskere, alle med hver vores "rygsække". Jeg havde læst om JOG og set videoer dernede fra – men alligevel var alt hvad jeg vidste "bare" at han helbredte mennesker fra hele verden.

Vores guide Karin Lykke Jensen kunne fortælle, at vi måtte have 3 ønsker, så det var hvad der rumsterede i mig. Ja nu er vi så på vej og efter 26 timer, var vi endelig fremme og kunne krybe i seng.

Næste dag (tirsdag) sidder vi samlet og spiser en dejlig morgenmad med frisk frugt – toastbrød og en go kop kaffe. I dag vil Karin vise os Casaen (et lukket område – hvor det hele foregår) og området omkring, hvor der er lidt butikker – primært sten – krystaller – hvidt tøj og lidt bøger. Om aftenen får vi igen skøn mad – masser af grønt. Senere sidder vi så med Karin og får snakket formuleringen af vores ønsker igennem. De bliver oversat til engelsk og næste dag vil de blive oversat til portugisisk.

Tidlig næste morgen sidder vi forventningsfulde på bænken i casaen. Jeg prøver ikke at forestille mig noget som helst. 3 af os skal i 1. linie, da ingen af os har været foran JOG før eller modtaget urtemedicin. Karin må følge os hele vejen igennem, det gir lidt ro. Næsten 3 timer sidder vi stadig, men med åben mund og polypper bogstaveligt talt – for vi har lige overværet fysiske operationer

oppe foran. Ja – jeg ved godt, at vi havde set det på DVD og læst om det, men noget andet er faktisk at sidde 4 meter fra og se det med egne øjne. Nu er det virkelig ved at gå op for mig, hvilke kræfter vi har med at gøre. (ikke kun det fysiske "cutteri" men en dyb ydmyghed overfor at få lov til at være her, hvor er mennesket dog lille og uvidende).

Ca. 1 time senere er vi alle igennem – 5 med ordet operation og 1 som skulle i krystalbad. Så nu skal vi spise velsignet suppe, og så komme tilbage i eftermiddag, hvor vi skal have foretaget en spirituel operation. Efter vores "operation" skal vi være på vores rum i 24 timer, hvor vi bare skal være i ro – dvs. ingen mobil – tv – læsning osv. Har senere erfaret, at det primært handler om "stay in own space".

Man kan gå foran JOG 2 gange om dagen – onsdag, torsdag og fredag. Ja så må vi vente til fredag, da vores "stuearrest" først sluttede torsdag eftermiddag. Når man har bedt entiteterne om hjælp til noget, er det vigtigt man giver slip på det – så nu sidder jeg jo selvfølgelig og spekulerer på hvad mine næste 3 ønsker skal indeholde – havde jo været omkring brystkræften som også var den primære grund til denne rejse.

Nå, jeg valgte at bede om hjælp til de fysiske problemer som behandling og diverse operationer har medført. Dernæst ønskede jeg spirituel vækst, da mit nye arbejdsliv også vil omhandle denne verden. Mit 3. ønske var faktisk at "heale my marriage" selvom jeg ikke står på skilsmisens rand, fremmer 2 år med behandling og diverse operationer jo ikke ligefrem ægteskabelig lykke. Summa summarum, blev jeg sendt i 3 massager – det tror jeg kan heale hvad som helst.

Nu har vi faktisk "fri" i 4 dage, men det skulle vise sig at disse dage blev ligeså oplevelsesrige og lærerige som de første dage. Vi var meget på casaen – hvor man kan sidde i haven eller hænge billeder op – tanker på skrift eller et ønske op i en trekant og bede om hjælp på deres eller egne vegne. Når man benytter trekanten vil entiteterne arbejde med det i et helt år – vi erfarede senere af en tysker ved navn Bernt og hans kone hvilken kraft det havde at anvende trekanten.

Er nød til at stoppe lidt op for selv nu hvor jeg sidder og skriver dette, bliver jeg helt overvældet og meget ydmyg over hvor lidt vi egentlig forstår. Faktum er, at Bernts far faktisk blev helbredt hjemme i Tyskland og kunne fortælle morgenen efter at hans billede var blevet hængt op i Abadiania (uden han selv vidste det) om en fantastisk drøm han havde haft, om det der sted, hvor alt var helt hvidt og alle gik i hvidt tøj. Bernts far havde prostatakræft i 4. stadie med spredning, men skæbnen ville at alle hans tal rettede sig op.

Ellers var vi ved det hellige vandfald, der også er noget meget specielt, det sidste stykke derved, må man ikke tale og alt foregår i roligt tempo. Man skal faktisk bede om lov til at være der. Inden vandfaldet går man over 3 broer – fortid – nutid og fremtid – hvor jeg personligt valgte at sige farvel til ting, som jeg ikke havde brug for længere og bearbejdede det jeg stod i og endelig se min nye fremtid for mig og min familie. Disse 3 tanker/følelser havde jeg også fokus på under selve vandfaldet.

Om søndagen var vi til sang på casaen – en meget smuk oplevelse, hvor der blev spillet guitar og alle synger. Ja nu er den første uge jo gået, og jeg kan for min del sige, at jeg har oplevet noget meget værdifuldt og smukt, som jeg vil opbevare dybt inde i mit hjerte. Nu vil jeg bare være åben og se hvad den næste uge bringer, men det er med en helt anden ro indeni mig. Er faktisk meget nysgerrig på de her entiteter (ånder som alle har haft jordisk liv og været kendt indenfor bl.a. lægekunst). Her bliver jo talt meget om dem og de præsenterer sig med navn osv. når de inkorporerer i JOG, man skal jo lige vænne sig til, at man taler helt naturligt om dem eller for nogles vedkommende med dem. Men puha det skulle jeg også komme til at opleve.

Weekenden og mandag og tirsdag gik med meditation hjemme og på casaen – gå til vandfaldet – mine tre massager og til sidst også at ligge i krystalbade. Tror at det var, da jeg var i krystalbad 3. gang og havde valgt en dobbelttid 2x20 min (heldig nok). Havde ikke ligget der så længe, hvor jeg jo hele tiden forsøgte at tømme hovedet og bare være, det er faktisk ikke særligt let. MEN lige pludselig hørte jeg en dyb vejtrækning, som i alt fald ikke kom fra mig, og der gik det op for mig, at der var nogle i rummet!! (krystalbad: Ligger på en briks med et apparat med syv bjergkrystaller placeret over hvert chakra som blinker i hver sin farve) endvidere ligger man med et hvidt klæde for øjnene. Okay – trods bindet var oplevelsen ligeså virkelig som hvis jeg lå på sofaen og andre gik rundt i stuen eller sad i stolen ved siden af. Det går også op for mig, at der sidder en engel el. skytsånd ved siden af mig og rummet myldrede pludselig med mennesker i hospitalstøj, lidt efter ”går døren op” og dr. Augustus træder ind (han levede så tilbage i 1600-1700 tallet), men der var ingen tvivl i mig, vi har også fået fortalt, at han var en lidt streng mand, hvilket jeg overhovedet ikke var i tvivl om. Alle stoppede op og kiggede på ham med dyb respekt – spørg lige om jeg overhovedet turde trække vejret. Dr. Augustus gik lidt rundt og bladrede i nogle papirer, han var iført en hvid kittel med sådan et bindestykke bagpå, mærkelige ting man ser. Ligesom de var der, var de også væk, men kvinden ved siden af mig blev siddende, hun havde det sødeste lille smil, kunne ikke se resten af hendes ansigt, endvidere havde hun også et langt hvidt klæde hængende løst ned over sig. Nå – nu går døren op, og min tid er over – spørg lige om jeg er spændt på at fortælle de andre om min oplevelse. Kan godt selv læse, at dette kan virke uvirkeligt for mange, men jeg ved hvad jeg oplevede, og det er nok for mig.

Senere efter vi havde spist, sad vi og snakkede om hvad morgendagen ville bringe – nogle havde 3 nye ønsker og nogle valgte at sidde i current (man sidder og mediterer og er med til at hæve energien og dermed healingen både for sig selv men også til andre).

For min del skulle jeg jo i 2. linie og spørgsmålet gik ganske enkelt på ”What’s next?” – nu havde jeg jo fået mine 3 massager, så det var spændende, vil være helt ærlig og sige, at jeg ikke var topfornøjet, da jeg igen blev sendt til operation – altså ny omgang 24 timer på rummet. Karin siger dog, at man kan påregne flere operationer, når man som i mit tilfælde har haft kræft. Synes faktisk ikke det var så slemt – der er mere ro over en hernede, så det var okay.

Torsdag aften sad vi alle og snakkede – fredagen var jo sidste dag vi kunne gå foran JOG, så det var meget vigtigt, i alt fald for mig, at få det hele med, så man ikke sad med nogle vigtige tanker og

ubesvarede spørgsmål på vejen hjem. Karin havde fået en aftale med Ricardo (en af oversætterne). Ricardo er en meget favnende og lyttende mand, så man føler sig virkelig godt tilpas. Forestil dig at der 3 dage om ugen året rundt er mellem 500-1000 mennesker på casaen, og så stadig være i stand til at gi den enkelte sin fulde opmærksomhed, være lyttende og meget imødekommende – det er jo fantastisk.

Okay – vi var jo 2 i gruppen som har haft kræft – så han syntes vores spørgsmål skulle lyde – Hvordan det gik med vores helbredelsesproces? Og det dækker jo det hele. Fredagen blev en dejlig dag. Vi gik foran JOG om formiddagen og jeg havde som sagt spørgsmålet angående min helbredelsesproces og fik at vide at jeg skulle ”go for blessing and then come back in the future”. Den gav ro og samtidig en dyb glæde over at skulle tilbage til det fantastiske sted. Der er et ordsprog der hviler her: ”the first time you come in pain – the second time you come with love” – meget smukt og sigende. Fredag eftermiddag sad vi alle i current, det var jo første gang for mig, men sikke en dejlig afslutning på 14 fantastiske dage på dette hellige sted – in the middle of nowhere i det kæmpe smukke land, som Brasilien er.

Vi sad i current i 4 timer – ja det er godt nok lang tid på en træbænk, med lukkede øjne og hænderne åbne, men det føltes ikke sån’t. Jeg oplevede også her en slags scanning igennem min krop. Ja jeg kan godt selv høre at jeg faktisk begynder at føle de her lidt ”unaturlige” ting/følelser som naturlige, men sådan er det.

Nu havde vi så 2 dage – hvor vi ligesom skulle sige farvel til Abadiania for denne gang – trist men også skønt at skulle hjem til familien og samtidig føle at have fået en ”gave” med hjem. Gaven er den store taknemmelighed og ydmyghed over at have oplevet den ro – glæde – mildhed og ikke mindst samspillet med universet. Jeg kan kun for min del fortælle, at jeg nu og ikke mindst her et par måneder efter at være kommet hjem ved, at vi bliver hørt, når vi beder om det – vi må bare lære at lytte og forstå. Jeg ved i dag, at jeg har fået hjælp tidligere og føler i dag en dyb taknemmelighed til universet.

I dag kigger jeg tit rundt om mig og siger ofte tak for regnen i mit ansigt – bladene som blæser af træerne – solen som står op – glæden ved at have en sund rask familie osv. Ved i dag at alt i livet i samspil med universet handler om Trust – faith – and love. Hvis vi er tro mod os selv – og jeg mener virkelig tro – vil både kærligheden og taknemligheden fylde os, og det er det vi vil sende ud og det er det som vil komme til os.

Med disse ord, vil jeg slutte min fortælling om min rejse til JOG i Abadiania Brasilien.

Med kærlig hilsen til alle jer

Lone Flou - loneflou@gmail.com